

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205769
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123205769.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: B.. B.Á. K., R., G.. X.X.XXXX, K. W.. W. XXXX/X, E., proti žalovanému: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku, IČO: 35 594 527, Nám. SNP 7, Trnava, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu na obnovu konania odmieta.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Trnava bolo dňa 25.07.2023 doručené podanie žalobcu zo dňa 25.07.2023, označené ako návrh na obnovu konania. V podaní žalobca uvádza, že pri zoznamovaní sa so všetkými okolnosťami veci žalobca zistil ďalšie skutočnosti, ktoré neboli prerokované ani na jednom zo všetkých troch súdov. Medzi nové skutočnosti patrí, že súdy nikdy v priebehu konania neskúmali tú skutočnosť, že žalobca predmetné liatinové radiátory a plynový kotol ústredného etažového kúrenia, nainštalované v dňoch 14.10 až 27.10.2005 v byte ktorý sa stal po reštitúcii majetkom žalovaného a ktorý v tom čase užíval na základe zmluvy o nájme žalobca až do vyst'ahovania z bytu dňa 13.3.2020 . Žalovaný o tejto skutočnosti vedel a vlastne s inštaláciou nových liatinových radiátorov mlčky súhlasil, lebo žalobca pred inštaláciou, ako aj po nej platil nájom za byt v rovnakej výške. Nainštalované liatinové radiátory a plynový kotol etažového ústredného kúrenia boli počas celej doby mojím vlastníctvom a nachádzali sa v byte ktorý žalobca užíval až do ukončenia nájmu dňa 13.3.2020. Ostatní nájomcovia mali kúrenie v každej miestnosti vybavené plynovými kachlami zn. Gamat. Ich byty boli preto pred rokom 1990 zaradené do II. resp. III. bytovej kategórie. Byt, ktorý užíval žalobca v tom čase patril do I. bytovej kategórie. Od roku 2005 však, keď žalobca v byte nainštaloval etažové ústredné kúrenie, ktoré aj podľa súdov SR boli v jeho vlastníctve, žalovaný v mesačných platbách účtoval aj poplatok resp. zvýšenú platbu za byt I. kategórie, hoci tento bez kúrenia takýmto bytom nemohol byť, ale iba bytom III. resp. IV. Kategórie. Týmto spôsobom žalovaný každý mesiac, neoprávnene získal od žalobcu najmenej 20,- eur. Ročne tak neoprávnene žalovaný získal 240,- eur čo v prepočte 15 rokov činí 3.600,- eur. V doplnení podania zo dňa 31.07.2023 žalobca okrem iného uviedol, že v konaní č. 27C/213/2015 nemohol žalovať túto sumu za účtovanie platby za byt, lebo žaloval žalovaného za nezaplatenie nainštalovaných liatinových radiátorov a plynového kotla etažového kúrenia a iného vybavenia bytu, ktorý patril tiež do vlastníctva žalobcu a bol nainštalovaný v nájomnom byte, ktorý žalobca užíval a ktorý patril po reštitúcii žalovanému. Žalobca navrhol, aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi preplatok za nájom bytu vo výške 2.455,20 eur a náhradu trov konania.

2. Podaním zo dňa 31.7.2023, doručeným súdu dňa 1.8.2023, žalobca doplnil, že predmetný byt, ktorý užíval ako byt nájomný, mu bol pridelený Mestským národným výborom dňa 22.2.1984, ako byt štvorizbový s rozlohou 159,86 m². Tento byt bol v tom čase bytom I. kategórie podľa bodu 1 prílohy Ministerstva financií SR č. 23 k výmeru č. R-1/1996 v znení neskorších predpisov. Za byty I. kategórie sa považovali byty, v ktorých bolo ústredné (diaľkové) vykurovanie a úplné, alebo čiastočné základné

príslušenstvo a všetky obytné miestnosti vykurované elektrickým, alebo plynovým etážovým kúrením obsluhovaným z jedného miesta v byte, a v ktorom je úplné či čiastočné základné príslušenstvo. Žalobca uviedol, že žalovaný cenu bytu neupravil po inštalácii nových liatinových radiátorov a plynového kotla etážového kúrenia v roku 2005, za ktoré nechcel zaplatiť žalobcom požadovanú cenu, ktorú investoval do bytu, ktorý patril do vlastníctva žalovaného. Žalobca býval teda na základe horeuvedených skutočností v byte bez tepelných zdrojov, lebo tepelné zdroje (radiátory s kotlom etážového kúrenia) boli aj na základe všetkých súdov - okresného, odvolacieho a dovolacieho, ktoré túto vec rozhodovali v konaní č. 27C/213/2015 vlastníctvom žalobcu, to znamená, že žalovaný mu vedome prenajímal nájomný byt bez tepelných zdrojov, za ktoré žalobcovi mesačne účtoval sumu o 13,64 eur vyššiu ako v skutočnosti mal. Takto účtoval žalobcovi vždy mesačné platby za nájom bytu takmer 15 rokov (od roku 2005 do roku 2020). Celkovo za také dlhé obdobie vyúčtoval žalovaný sumu 13,64 x 12 x 15, čoho výsledkom je suma 2.455,20 eur, a to sa rovná celkovej škode žalobcu pri platbách za nájom bytu na adrese I. XX/XX, E., ktorý žalovaný získal reštitúciou. Žalobca v konaní č. 27C/213/2015 nemohol žalovať túto sumu za účtovanie platby za byt, lebo žaloval žalovaného za nezaplatenie nainštalovaných liatinových radiátorov a plynového kotla etážového kúrenia a iného vybavenia bytu, ktorý patril tiež do vlastníctva žalobcu a bol nainštalovaný v nájomnom byte, ktorý žalobca užíval a ktorý patril po reštitúcii žalovanému. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi preplatok za nájom bytu vo výške 2.455,20 eur. K podaniu žalobca pripojil Rozhodnutie o pridelení bytu zo dňa 22.2.1984, evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu, prílohu č. 23 k výmeru č. R-1/1996 v znení neskorších predpisov (Podmienky pre uplatnenie regulácie cien nájmu bytu).

3. Podaním zo dňa 30.10.2023, doručeným súdu v rovnaký deň, žalobca na výzvu súdu doplnil, že jeho návrh na obnovu konania je proti konaniu č. k. 27C/213/2015, ktoré bolo ukončené dňom 14.8.2023 na súde. Súd SR rozhodli tak, že ako žalobca podal premlčaný návrh po 3 rokoch, kde žalobca tvrdil, že návrh mohol podať do 10 rokov, t.j. návrh by bol premlčaný po uplynutí 10 rokov od inštalovania kotla ústredného kúrenia a radiátorov v byte žalobcu. Podanie na obnovu konania č. 27C/213/2015 bolo podané dňa 25.7.2023, t. j. v lehote pred ukončením konania o sťažnosti žalobcu vo veci náhrady trov konania v tejto veci. Sú tam uvedené všetky dôkazy o tom, že žalovaný - aj keď vedel, že nezaplatí za výmenu liatinových radiátorov a kotla etážového ústredného konania, ktoré boli inštalované s vedomím žalovaného - stále trval na nájomnom za byt vo výške 44,64 eur, namiesto o 13,64 eur nižšiu cenu nájmu preto, lebo prenajímal žalobcovi byt bez tepelného zdroja. Žalobca ďalej uviedol, že bol presvedčený o tom, že bude úspešný v konaní pred súdom č. 27C/213/2015, nakoľko pred týmto konaním žalovaného zažaloval č.k. 24C/163/2002 zo dňa 23.8.2002, za výmenu dvoch liatinových radiátorov, ktoré sa žalovaný sám rozhodol zaplatiť žalobcovi pred pojednávaním, na základe čoho žalobca potom žalobu stiahol zo súdu. Na základe tejto skutočnosti bol žalobca presvedčený o tom, že mu žalovaný výmenu kotla ústredného kúrenia a výmenu liatinových radiátorov riadne zaplatí, a to hlavne z toho dôvodu, že to žalobcovi stále sľuboval v čase ešte pred konaním na súde, lebo svojím konaním vytvoril precedens v tejto veci. Na základe uvedené žiada, aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi preplatok za nájom bytu vo výške 2.455,20 eur, za obdobie rokov 2005 až 2020.

4. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie..

5. Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

6. Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Súd sa oboznámil so žalobou na obnovu konania ako aj so spisovým materiálom konania vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27C/213/2015. V konaní vedenom pod sp. zn. 27C/213/2015 sa žalobca žalobou zo dňa 5.5.2015, doručenou súdu toho istého dňa domáhal, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.388,59 € s príslušenstvom. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovaný je vlastníkom a prenajímateľom bytu, ktorého je žalobca nájomcom. Žalobca zabezpečil v byte výmenu kotla dňa 11.9.2003 z čoho si uplatňuje zaplatenie 792,20 €. Dňa 14.10.2005 žalobca zaplatil montáž radiátorov v byte v počte 5 kusov za 1.503,58 € a dňa 27.10.2005 zaslal žalovanému faktúru na sumu 1.092,11 € za montáž roliet na okná v byte. Vo veci bolo rozhodnuté tak, že Okresný súd Trnava rozsudkom z 17.9.2018 č.k. 27C/213/2015-211 zamietol žalobu žalobcu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 29.4.2020 č.k. 10Co/32/2019-259 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 14.12.2022 č.k. 1 Cdo/15/2021-301 dovolanie žalobcu odmietol.

8. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

9. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

10. Po preskúmaní žaloby na obnovu konania a spisu konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 27C/213/2015 dospel súd v záveru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná a je potrebné ju odmietnuť.

11. Súd uvádza, že žalobca sa v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 27C/213/2015 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.388,59 € z titulu výmeny kotla, montáže radiátorov a roliet na okná v nájomnom byte, ktorého je žalovaný vlastníkom. Žalobou na obnovu konania sa žalobca domáha od žalovaného zaplatenia sumy 2.455,20 € z titulu nesprávneho účtovania platieb žalovaným za užívanie bytu. Dôvodom na obnovu konania má byť skutočnosť, že aj po tom ako žalobca v roku 2005 nainštaloval do bytu liatinové radiátory a plynový kotol stále platil nájom za byt v rovnakej výške. Podľa žalobcu mal žalovaný upraviť sumu nájmu bytu ako za byt nižšej kategórie, keďže ho prenajímal žalobcovi bez tepelného zdroja, nakoľko mu nemusel zaplatiť za vymenené radiátory. Z vyššie uvedeného je teda evidentné, že žalobca sa žalobou na obnovu konania domáha nového nároku, ktorý vôbec nebol uplatnený v konaní vedenom pod sp. 27C/213/2015, čo uvádza aj samotný žalobca vo svojom podaní zo dňa 31.7.2023, kde uviedol, že v konaní č. 27C/213/2015 nemohol žalovať túto sumu za účtovanie platby za byt, pretože žaloval žalovaného za nezaplatenie nainštalovaných liatinových radiátorov a plynového kotla etážového kúrenia a iného vybavenia bytu, ktorý užíval a ktorý patrí žalovanému. Žalobcov nový nárok na preplatok za nájom bytu nemožno považovať za dôvod, pre ktorý je obnova konania prípustná, vzhľadom na to, že predmetom konania vedenom pod sp. zn. 27C/213/2015 bol uplatňovaný iný nárok.

12. Vzhľadom na nedôvodnosť podania žaloby na obnovu konania, súd túto žalobu odmietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s Čl. 4 a 17 základných princípov CSP, keď žalobca v konaní o žalobe na obnovu konania procesne zaviniel odmietnutie žaloby, preto by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd má však za preukázané, že žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).